

Musí zvíťaziť odpor vlastencov – rozhovor s predsedom španielskej opozičnej strany VOX

15. apríla 2021 ✚ Politika ✚ Rozhovory

„... situácia v Španielsku je neporovnateľne nebezpečnejšia, pretože tí, ktorí chcú rozpad Španielska a stratu suverenity, sú dnes vo vládnych štruktúrach. Úlohou opozičnej strany Vox je brániť ústavu, stabilitu a jednotu krajiny. Preto sa na Poľsko dívame so závišťou!“ - hovorí Santiago Abascal, predseda španielskej strany VOX v rozhovore s Małgorzatou Wołczykovou v rozhovore pre týždenník DoRzeczy.

Zdroj: Flickr

Priznávam, že na rozdiel od početných imigrantov prichádzajúcich do Španielska nie je pre Poliaka prichádzajúceho do Vašej krajiny jednoduché absolvovať všetky hygienické kontroly (negatívny test PCR v španielčine alebo angličtine, QR kód, trojnásobné meranie teploty)...

Zdá sa, že španielska vláda je oveľa ústretovejšia voči ilegálnym prisťahovalcom než voči turistom, treba však povedať aj to, že v prvom rade zle zaobchádza s občanmi vlastnej krajiny. Španieli sa nemôžu voľne pohybovať po krajine a zákaz vychádzania ich núti sedieť doma. Zároveň zatvárame oči pred masovou inváziou nelegálnych prisťahovalcov, ktorí sú umiestňovaní do hotelov, do ktorých turisti nemajú prístup. Kanárske ostrovy v dôsledku toho trpia obrovskou krízou.

Vox je tretou politickou silou v Španielsku a stále rastie v predvolebných prieskumoch, pričom predstavuje v podstate jedinú opozíciu proti vláde ľavice. Na rozdiel od totálnej poľskej opozície však nevyznáva heslo: „Čím horšie tým lepšie.“ Čo by malo byť úlohou opozičnej strany?

Myslím si, že situácia v Poľsku a Španielsku je úplne iná. Je ťažké považovať Vašu Občiansku koalíciu (Koalicja Obywatelska – KO) za opozíciu, je to jednoducho súčasť agendy globalizmu, pretože sa dokázala prilepiť k establišmentu a k medzinárodným organizáciám. To nie je všetko. Darí sa jej poškodzovať záujmy vlastného štátu, takže by som povedal, že je to skôr poľská vláda, kto je opozíciou voči internacionále globalistov, do ktorej patrí Donald Tusk.

V Španielsku je to iné. Strana Vox sa ocitla v opozícii voči strane, ktorá v prvom rade oklamala voličov, pretože k moci sa dostala vďaka uisťovaniu Španielov, že nebude rokovať so separatistami, komunistami a dedičmi teroristického zoskupenia ETA, ale PSOE (Španielska socialistická robotnícka strana) hneď po voľbách s nimi uzavrela spojenectvo. Ide o závažné porušenie pravidiel, aj keď sa na neho nevzťahuje trestný zákon. Preto je situácia v Španielsku neporovnateľne nebezpečnejšia, pretože tí, ktorí chcú rozpad Španielska a stratu suverenity, sú dnes vo vládnych štruktúrach. Úlohou opozičného Voxu je brániť ústavu, stabilitu a jednotu krajiny.

Preto sa na Poľsko pozeráme so závisťou!

Pravdepodobne máte ešte viac dôvodov na znepokojenie, pretože aj keď nie každý vo svete rozumie humbugu okolo kráľa, existuje veľa indícií svedčiacich o snahe potichu zvrhnúť monarchiu.

Podľa mňa máme najhoršiu vládu za posledných osemdesiat rokov – je povolná komunizmu, separatizmu aj dedičom ETA. A myslím si, že veľká časť národa to tak aj vníma a vie, že obviňovaná monarchia je oveľa zdravšia než strany ľavice a s ňou spojené médiá: Som si istý, že ak by dnes kráľ kandidoval vo voľbách, dostal by najviac hlasov, pretože sa teší vážnosti a je obľúbený. Útoky na monarchiu slúžia na odpútanie pozornosti od katastrofického riadenia sanitárnej a hospodárskej krízy. Sme na čele krajín s najhoršími výsledkami.

Ak je to v Španielsku také zlé, prečo Európska komisia a orgány EÚ nereagujú, avšak stav poľského právneho štátu im nedáva v noci spať?

Pretože španielska vláda je ochotná vzdať sa svojej zvrchovanosti, kým poľská vláda ju neobetuje. Toto je kľúčová otázka. Byrokrati EÚ v spojení s globalistami zaobchádzajú zle so štátmi, ktoré sú hrdé na svoje korene, strážia si svoju suverenitu a veria, že ich národy musia mať kormidlo vo svojich rukách. Sme totálnou opozíciou práve preto, lebo sa usilujeme o zvrchovanosť členských štátov. A Poľsko bolo spolu s Maďarskom vzorom jej obrany pri rokovaniach o Fonde obnovy a požadovalo, aby nebol spájaný s ideologickými otázkami. Toto víťazstvo bolo v istom zmysle víťazstvom nás všetkých. Preto EÚ takto zaobchádza s Poľskom, hoci práve Španielsko sa dopúšťa katastrofálnych omylov, o ktorých sa mlčí.

Máme pochybnosti o tom, či to bolo skutočne víťazstvo a či na nás nechystajú nové pasce...

Je zrejmé, že to bola podľa mňa jedna z vyhratých bitiek, ale treba sa pripraviť na ďalšie. Stále sa vás budú pokúšať pripraviť o nezávislosť.

Počuli ste v súvislosti s poľským vetom nejaké rozhorčené hlasy v Španielsku, či lepšie povedané, v jej južných krajoch? Španielsko tieto peniaze veľmi potrebovalo...

Po prvé, hovoríme o platbách v oveľa nižšej výške než vláda potrebuje minúť na zmiernenie ekonomických dopadov pandémie. Po druhé, previazanie týchto peňazí s Agendou 2030 má svoje dopady: klimatický program ničí náš priemysel, peniaze určené na politiku otvorených hraníc ničia našu identitu, bezpečnosť a prosperitu, navyše treba spomenúť problémy spojené s vnucovaním rodovej ideológie. Preto bolo také dôležité oslobodiť tento fond od ideologických tlakov.

Ako vnímate rozdiel v reforme súdnictva medzi poľskou a španielskou vládou?

Rozdiel je obrovský. Poľská reforma sa usiluje o to, čo Španielsko uskutočnilo už v roku 1985 a čo v tom čase nevyvolalo nijaký škandál, hoci sa o tom viedla ohnivá diskusia. Vox stojí na pozícii čo najväčšej delby moci, sudcov musia voliť sudcovia. To, čo sa stalo v Španielsku, je oveľa závažnejšie, intervencia zašla ešte ďalej ako v Poľsku, čo je odrazom dvojitych noriem, pretože Španielsko dostalo iba varovanie od inštitúcií EÚ a Poľsko je neustále na pranieri.

PiS aj Vox majú vo svojich krajinách veľa nepriateľov aj medzi globalistami, okrem toho medzinárodné médiá o nich poskytujú deformovaný obraz či skôr karikatúru. Kde hľadať spojencov v tomto nerovnom boji a v tejto kultúrnej vojne? Najmä po tom, čo sa stalo v USA...?

Držím sa zásady, že kto vytrvá, ten zvíťazí. To je naša povinnosť – nevzdávať sa, nenechať sa odradiť, pretože takto jedného dňa vyhráme. Musíme však hľadať spojencov, rozvíjať vzťahy s poľskou a maďarskou vládou, ale aj s opozíciou napríklad v Taliansku, kde máme vynikajúce vzťahy s Giorgiou Meloniovou z *Fratelli d'Italia*, ktorá si tam získava čoraz lepšiu pozíciu. Rozhovory vedíme aj s opozíciou v USA.

Výhľad nie je príliš optimistický, sme len menšina, ktorá akosi nemôže rátať s rovnakými právami či s podporou mocných protektorov.

Napriek tomu som presvedčený, že náš projekt, čiže odpor vlastencov proti globalistom, bude úspešný a zvíťazí! Napriek tomu, čo sa nám vnucuje, bránime slobodu a všetko, čo nás naši otcovia naučili, bránime pluralitu, slobodu názoru a dokonca aj zdravý rozum. To oni nakoniec prehrajú, pretože propagujú globálny superštát, ktorý chce skoncovať s rozmanitosťou a slobodou. My bránime pravdu a dobro, preto sa nesmieme vzdať! A menších či väčších spojencov nájdeme v každej krajine, pretože vlastenci sú všade.

Ale Vy ani my nemáme žiadnych spojencov medzi liberálmi z tzv. centra, ktorí si akosi nevšimli, že sa nachádzame v absolútne kritickom okamihu, pod ktorým mám na mysli cenzúru spoločností Big Tech. Keďže to oni takticky vládnu a rozhodujú o tom, kto má právo na názor a kto musí byť ticho - načo je nám potom ústava, vláda, demokracia?

Kladiem si rovnakú otázku, totiž, ak štyria milionári v riflách, ktorých nikto nevolil, môžu rozhodovať o našich slobodách a stať sa arbitrami pravdy a spravodlivosti, tak na čo potrebujeme vlády? Zároveň však cenzurovanie Trumpa vyvolalo obrovský odpor aj medzi tými, ktorí neboli jeho prívržencami. Je to zdravý reflex odporu, dokonca aj Angela Merkelová zareagovala.

Áno, ale musím pripustiť, že pri sledovaní Vašich diskusií v Kongrese nadobúdam dojem, že Vám, bohužiaľ, ukradli jazyk a napríklad pri schvaľovaní zákona o eutanázii pojmy „sloboda“ a „dôstojnosť“ znamenali čosi úplne iné pre Vás, konzervatívcov a čosi iné pre ľavicu. Ako potom presvedčiť ľudí o svojej pravde v tejto babylonskej veži?

Ale také debaty a spory o jazyk sa vedú po celom svete. To je problém nielen Španielska, nedávno sme ho sledovali v USA. Nevzdávame sa, bojujeme za prinavrátenie významu najdôležitejších slov, hoci je to veľmi ťažký boj.

Aj v Poľsku zažívame zmeny, ktoré sledujeme so zdesením. Vzniklo radikálne a vulgárne hnutie Štrajk žien...

Treba dávať pozor na všetky supremacistické hnutia, pretože radikálne feministky majú pocit, žeby mali mať viac práv alebo stáť nad zákonom. Mali by ste byť veľmi ostražití. Porazili ste komunizmus, ale radikálny feminizmus a globalizmus sa vracajú s kultúrnym marxizmom. Musíte byť rovnako silní a vytrvalí, ako ste boli doteraz. Poľsko bolo príkladom a stále je referenčným bodom pre ostatných Európanov, ktorí sa v dnešnom politickom systéme cítia osamelí.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka DoRzeczy.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/musi-zvitazit-odpor-vlastencov/>